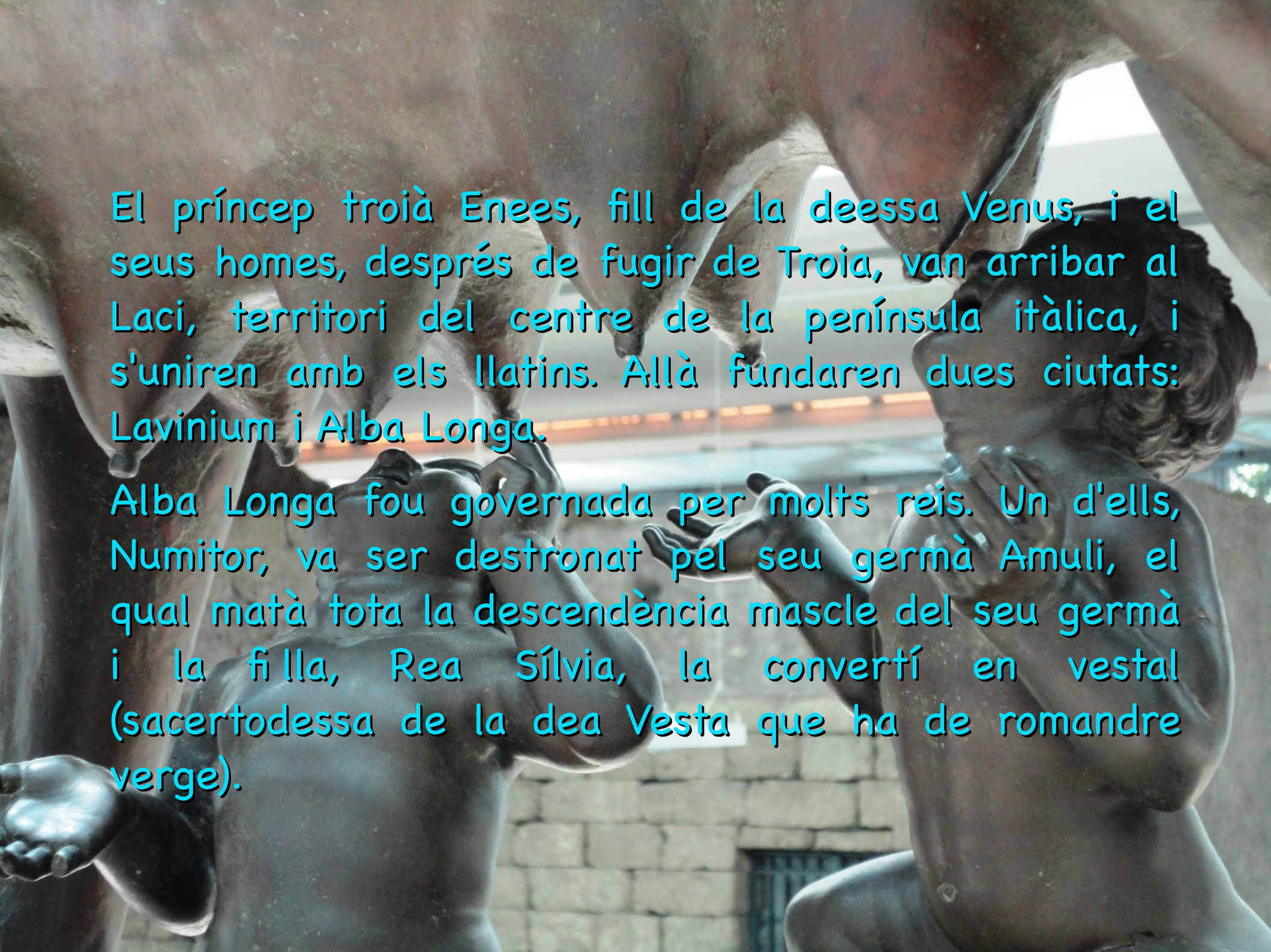

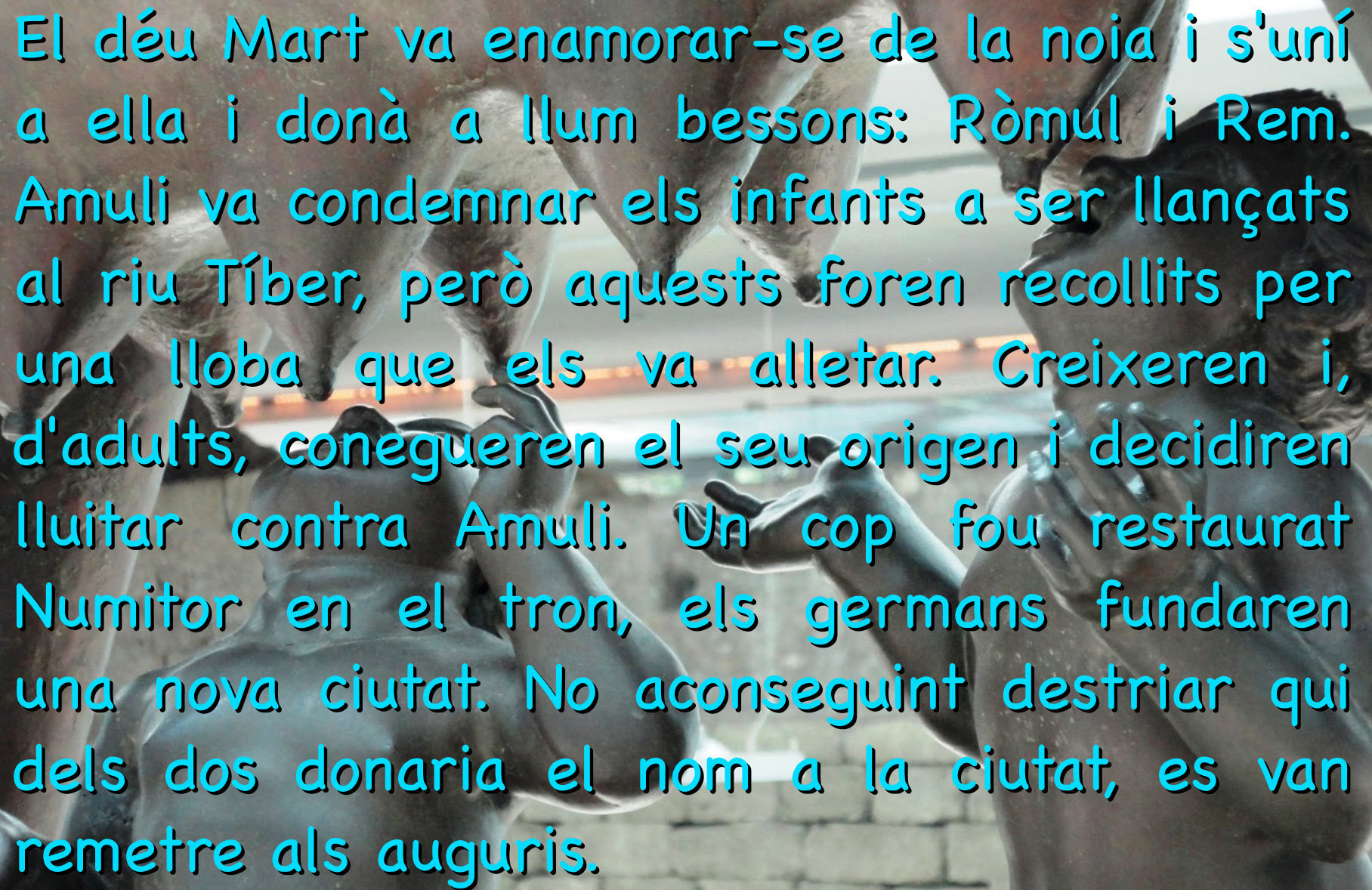
A bronze statue depicting the Trojan Horse. The horse is shown from the side, with its belly cut open. Two young boys are shown drinking milk from the openings. The boy on the left is standing and looking up at the horse, while the boy on the right is kneeling and drinking. The background shows a stone wall and a building.

ORÍGENS MITOLÒGICS DE ROMA.

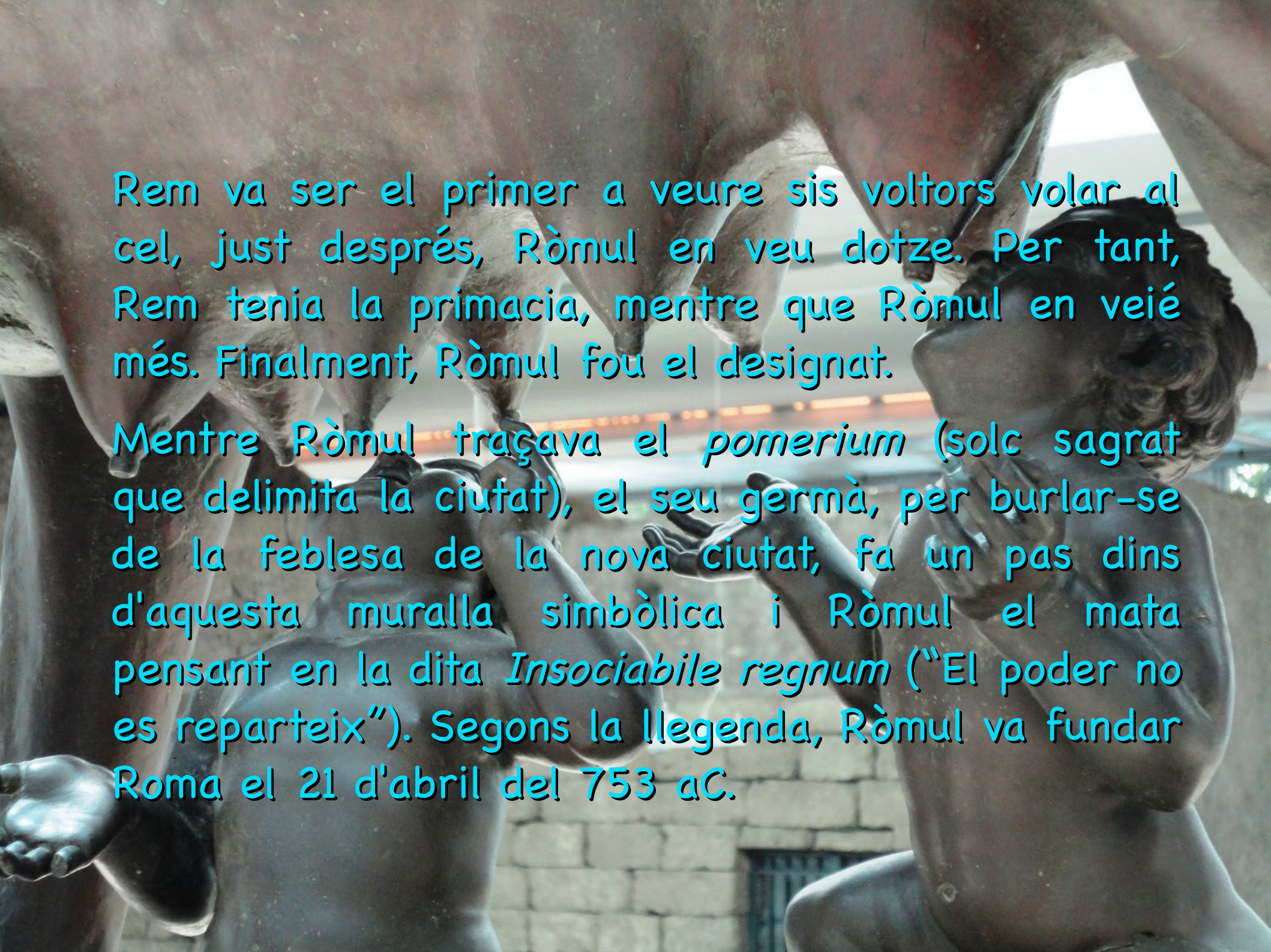

El príncep troià Enees, fill de la deessa Venus, i el seus homes, després de fugir de Troia, van arribar al Laci, territori del centre de la península itàlica, i s'uniren amb els llatins. Allà fundaren dues ciutats: Lavinium i Alba Longa.

Alba Longa fou governada per molts reis. Un d'ells, Numitor, va ser destronat pel seu germà Amuli, el qual matà tota la descendència mascle del seu germà i la filla, Rea Sílvia, la convertí en vestal (sacertodessa de la dea Vesta que ha de romandre verge).

El déu Mart va enamorar-se de la noia i s'uní a ella i donà a llum bessons: Ròmul i Rem. Amuli va condemnar els infants a ser llançats al riu Tíber, però aquests foren recollits per una lloba que els va alletar. Creixeren i, d'adults, conegueren el seu origen i decidiren lluitar contra Amuli. Un cop fou restaurat Numitor en el tron, els germans fundaren una nova ciutat. No aconseguint destriar qui dels dos donaria el nom a la ciutat, es van remetre als auguris.

Rem va ser el primer a veure sis voltors volar al cel, just després, Ròmul en veu dotze. Per tant, Rem tenia la primacia, mentre que Ròmul en veié més. Finalment, Ròmul fou el designat.

Mentre Ròmul traçava el *pomerium* (solc sagrat que delimita la ciutat), el seu germà, per burlar-se de la feblesa de la nova ciutat, fa un pas dins d'aquesta muralla simbòlica i Ròmul el mata pensant en la dita *Insociabile regnum* ("El poder no es reparteix"). Segons la llegenda, Ròmul va fundar Roma el 21 d'abril del 753 aC.

La nova ciutat va acollir gent procedent d'altres regions, però mancaven dones per assegurar el creixement de la població. Ròmul va decidir convidar el poble veí, els sabins, a l'espectacle dels jocs i va raptar les seves dones mentre gaudien de la festa.

Aquest fet originà una guerra entre els dos pobles que durà anys. Foren les sabines, cansades de tanta guerra, qui s'interposaren entre els dos exèrcits i aconseguiren la pau. El seu raonament era: si guanyaven els sabins, perdrien els seus marits i fills; si guanyaven els romans, els seus pares i germans.

Ròmul i Rem,

segons Sevcuk Leontij (2008) i Rubens (1614-6).

El rapte de las sabinas, Nicolas Poussin, 1634-5

El rapte de les sabines, segons Picasso i Hernán Aguilar

La intervenció de les dones sabines,
Jacques Louis David, 1799